

κιοῦ. "Οθεν ὁ ἄνδρας / τῆς ἄνωθεν Μαρίας ὁ κύρ Δημήτρης ἐπῆγε καὶ ἔδειξέν του
 μιὰ γραφὴ τοῦ παν / τικιοῦ ὅπου ἐκάμασιν οἱ γονοῖν τος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ποτὲ
 παπᾶ κύρ Ἰωάννη Κα / ραντζιᾶ πρώην οἰκονόμου καὶ εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς
 τὰς χεῖρας τοῦ υἱ / οῦν του τοῦ παπᾶ κύρ Τζανέτην τοῦ νῦν οἰκονόμου πλή πάλι
 ἐφῆκαν τὴν ἐκείνη γραφὴν καὶ ἤλθασιν εἰς τὴν παρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος /
 καὶ ἐκάμασιν ἄλλη γραφὴν παντοτινὴ. Τῶρι πάλιν μὴν κονφάροντας καὶ / πέφτοντας
 εἰ σὲ σύνχυσες ἀνάμεσόν τος ἀπάνω διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα διὰ / τοῦτον διὰ νὰ λείψουσιν
 ἀπὸ τὰ αὐτὰ συνχύσματα καὶ λόγια καὶ διὰ νὰ μὴν / πέσουν εἰσὲ κρισολογήματα
 ἐθελήσανσιν τὰ ἄνωθεν δύο μέρην / Μαρία καὶ Τζανέτος καὶ ψηφοῦ καὶ βάζου διὰ
 αἰρεταὶ κριταὶ τῆς αὐτῆς ὑπο / θέσεως τὸν εὐγενέστατον ἀφέντην Θεοφύλακτον Δια-
 σίτην βαλμένος / ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Τζανέτον καὶ τὸν κύρ Ἀντώνιο Μολήρη βαλ-
 μένος ἀπὸ / τὴν ἄνωθεν Μαρία τῶν ὁποίων τὶς ἐδίνου πάντοια καὶ γεμάτην ἐξουσία /
 νὰ δώσουν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καθὼς διαλαβάνου / οἱ γραφές
 τος καὶ καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦ ἐνμπροσθέν τος ἡ ὁποία Μαρία βά / νει τὸν
 ἄντρα τῆς τὸν κύρ Δημήτρη ἐπίτροπόν τῆς νὰ μιλῇ ὅλα τος τὰ δικαιώμα / τα
 καὶ γροικώντας οἱ αὐτοὶν ἀλμπίτροι τῶν ἀφοτέρων τὰ δικαιολογήματα σὲ ὅ, / τιν
 ἤθελε τὶς ἐφώτισεν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ ἀποφασίσουν ὑπόσχονται τὰ αὐτὰ / μέρην
 νὰ τὸ κρατοῦ στερκτὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ ὅποιο μέρην ἤθελε ἀ / θετήσιν
 καὶ ἐβγαι ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνην κοντάνα τῆς ἀφεντί / ας ρεάλια δέκα
 ἦτοιν νοῦμερο 10/ ὁ ληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς / βεβαίωσιν
 ἀπογράφου καὶ ἀξιόπιστοι μαρτύροι.

/ — Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Τριβιζᾶς ἀπογράφω εἰς ὄνομα τῆς ἄνωθε Μαρίας.

/ — Τζανέτος Ταμέτζος βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

381

Ἀγοραπωλησία

φ. 211^v

/ Φ 218 Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 11/ τὴν
 σήμερον ὁ μαστρὸ / Βασίλης Λεμονίτης δίνει καὶ παραδίνει καὶ πουλεῖ τοῦ πανο-
 σιωτάτου παπᾶ κύρ Παρθένιου [.....]/ ελου ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ὅπου ἔχειν καὶ
 ὅπου τοῦ εὐρίσκεται ἀγορά του ἀπὸ τὴν μποτὲ Κυρ[ια] / κὴν τοῦ Τζιντίλην εἰς τὸ
 μέρος τοῦ Ἀπεράθου τὸ σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Γερμανάκην Κορονέ / λλου καὶ Γιαν-

νούλη Ποθητοῦ ο δια ρεάλια τέσσερα ἤτοι νούμερο 4/ καθὼς ἐσιαστήκασιν / ἀνα-
μετάξυν τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καθο / μολογᾷ
ὁ εἰρημένος μαστρὸ Βασίλης ὁ πούλητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὰς χεῖρας / τοῦ ἄνωθεν
ἀγοραστῆν καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρο[ν] / καὶ
ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει εἰς τὰς χεῖρας του μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ
μὲ / πᾶσαν του ποσσέσον νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του
καὶ ἀγοράν του / καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὑρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν
πεῖραξιν ἢ νὰ γυ / ρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς
πούλητῆς καὶ τὰ / καλάν του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον
καὶ τὰ ἐξῆς. "Ο / θεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πούλησίας βάζου καὶ ἀξιόπιστους
μάρτυρες οἱ / ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος. — —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας. —

/ — Νικόλας ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

382

Ἀγοραπωλησία

φ. 212^τ

/ [.....] Ἰωάννη

Φ 219

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 23/
εἰς τὸ σπίτιν κα / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ μαστρὸ Βασίλης
Λεμονίτης καὶ / ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ γαμπρός του ὁ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη Φρανγγου-
λάκης λέγοντας ὁ ἄνω / θεν μαστρὸ Βασίλης πὼς τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι ὁποῦ ἔχειν
ἀγορὰ ἀπὲ τὴν κουνιάδαν του τὴν / κερά Λαμπρινή τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ
Γύργιου ποῦ ἔναι ἓνα μέ τὸ ἄλλο ἐμισὸν ἀμπέλι ποῦ / ἔχειν ὁ ἄνωθεν ἀφέτη παπᾶς
πουρκὶν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν πεθερόν του καὶ ποτὲ πεθεράν / του τῶρα τὴν σήμερον
λέγειν ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Βασίλης πὼς ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτὸς γαμπρό / ς του ὁ παπᾶς
καὶ νὰ ἔδωσεν τοῦ μισερ Μιχάλη Μοστράτου τριάντα ρεάλια διὰ πινομήν / ἐδικήν
του τοῦ αὐτοῦ Βασίλη καὶ τῆς πεθερᾶς του τῆς ποτὲ Ἑρήνης ὁποῦ τὰ ἐχρωστού / -
σασιν τοῦ ἄνωθεν Μοστράτου καὶ ἐπῆρε τὸ σκρίτον τος λοιπὸν διὰ τὸ αὐτὸν χρέος
τὰ τριάντα ρεάλια ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Βασίλης τοῦ δίνει καὶ παραδίνει του καὶ που / λεῖ
του τὸ ἄνωθεν ἐμισὸν ἀμπέλιν νὰ τὸ ἔχῃν τῆς ἐξουσίας του καὶ νὰ τὸ κάμη ὡς / θέλει
καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ ἀπὸ κανέναν νὰ μὴν ἔχῃν